

عنوان مقاله:

تاثیر سرمایه اجتماعی دولت های جمهوری اسلامی ایران بر وندالیسم اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه سپهر سیاست، دوره 4، شماره 11 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

محمدحسن الهی منش - استادیار، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران

علیرضا میرزانی - علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی قم واحد پردیسان

نیلوفرالسادات عمرانی - کارشناس ارشد مطالعات منطقه ای خاورمیانه، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

وندالیسم یکی از مشکلات جوامع شهری به ویژه در حاشیه آن ها است که همگام با رشد و توسعه شتاب زده شهر و درونی نشدن فرهنگ شهرنشینی در بین جوامع به وجود آمده است. خرابکاری های شهری از جمله انحرافات یا آشفتگی های اجتماعی هستند که در آن افراد سعی دارند نیازها، هیجانات و احساسات درونی خود را به شیوه ای بروز دهند و با در دسترس نبودن روش مناسب به رفتارهای نابهنجار روی می آورند. درواقع، وندالیسم نوعی انحراف رفتاری است که با انتظارات جامعه منطبق و سازگار نیست و عموماً زمانی رخ می دهد که فرد یا گروهی معیارهای جامعه را رعایت نکنند. بر این اساس فرضیه تحقیق به این شکل طرح می شود: با بررسی عملکرد دولت های جمهوری اسلامی ایران درمی یابیم که در جمهوری اسلامی اعتمادسازی شهروندان، افزایش مشارکت سیاسی و همچنین اعتماد فزاینده آحاد مختلف جامعه موجب تضعیف وندالیسم اجتماعی گردیده و متقابلاً با کاهش اعتماد، فرسایش مشارکت سیاسی و عدم انسجام اجتماعی کم و بیش بسترهای لازم برای تخریب اموال عمومی فراهم شده است. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات این پژوهش روش توصیفی-تحلیلی است که ضمن ارایه و ارزیابی ادبیات موجود در باب سرمایه اجتماعی و وندالیسم اجتماعی، کاهش ارتباط دولت و ملت و احساس تبعیض، به تحلیل چگونگی وجود ارتباط بین این مفاهیم پرداخته و ارتباط منطقی بین سرمایه اجتماعی، کاهش ارتباط دولت و ملت و احساس تبعیض به عنوان متغیر مستقل و وندالیسم به عنوان متغیر وابسته از طریق آزمون فرضیه مطرح شده مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهد گرفت. نوآوری پژوهش حاصل تعامل بین این عنصر در تبیین علل وندالیسم خواهد بود.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، وندالیسم، کاهش ارتباط دولت و ملت، احساس تبعیض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856327>

